

en stor Mængde Ejendomme, hvor Hartkornet er ansat overmaade lavt, skønt det er god Jord. Men ogsaa paa dette Punkt foreligger der andre Meddelelser, idet Statistisk Departement netop paa Grundlag af de Forlangender, vi stillede, ogsaa har oplyst, hvorledes Jordprisen og Jordværdien der staar til hinanden. Der viser det sig, at Jordprisen og Jordværdien dækker omtrent hinanden som 1 til 2, at for næsten al den Jord, der er købt i det frie Marked uden Udstykningsforeningernes Medvirkning, har man betalt omtrent dobbelt saa meget, som den stod til i Jordværdi. Selv om man ogsaa kaster Vrag paa Hartkornet, hvad jeg nu ikke mener, man kan, kan man dog ikke kaste Vrag paa den Jordværdi, der er ansat umiddelbart, før Salget af Jorden har fundet Sted. Til dette er der dog at tilføje — det oplyses ogsaa her —, at denne Jordværdi i adskillige Tilfælde er sat op, efter at Salget har fundet Sted, saaledes at Forholdet vil blive endnu værre, og jeg ved, at i adskillige Tilfælde er vedkommende, der vilde sælge deres Ejendom, gaaet hen til Vurderingsmændene og har krævet af dem, at faa deres Gaard omvurderet til Ejendomsskyld og ansat til ny Jordværdi, fordi de agtede at sælge deres Gaard. Jeg anførte Eksempler herpaa under Forhandlingerne sidste Efteraar.

Dertil kommer saa endvidere, at næsten alle de Huse, der blev oprettet i 1921, er oprettet paa større Ejendomme, som Ejendomshandlerne var brændt fast med, men som det nu lykkedes dem at afsætte, fordi Rigsdagen bevilgede en Sum, der gennem 5 Aar løb op til 60 Mill. Kr. Naar man ser, at den Jord, der er indkøbt til disse Brug, er den daarligste Jord, man overhovedet har kunnet faa, maa man rigtignok sige, at den Lovgivning er i højeste Grad vellykket. Det blev ogsaa fremholdt af det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at man ikke kunde tage det med den daarligste Jord for gode Varer, og det ærede Medlem Hr. Thorhauge vilde tage Kommunalbestyrelserne og Amtskommissionerne i Forsvar. Men man kommer ikke udenom Tallene. Og Tallene, som de foreligger, siger, at Ejendomme fra 20 000 til 50 000 Kr. i Ejendomsskyld her i Landet har gennemsnitlig 8,97 ha til 1 Td. Hartkorn, Ejendomme fra 50 000 til 100 000 har 6,51 ha og Ejendomme paa over 100 000 7,11 ha; men alle de Ejendomme, som er udstykket, de 554 Ejendomme, det drejer sig om, har 7,3 ha med $\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn, altsaa akkurat dobbelt saa stort Areal til det samme Hartkorn. Naar nu den højtærede Minister ser det, haaber jeg, at han

er modtagelig for sund Fornuft, og hvis han er det, tror jeg, han vil følge den Henstilling, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen kom med, og i Løbet af Sommeren tage disse Tal til Efterretning og undersøge, om de Jordlovsforslag, Socialdemokraterne har fremsat, alligevel ikke har saa meget i sig, at de var værd at overveje.

Hvis man ser paa, hvorledes det er gaaet hvert enkelt Brug, viser det sig, at hver Husmand har betalt gennemsnitlig 3 749 Kr. mere for sin Jord, end den egentlig var værd. Det er Overprisen, det er Forskellen mellem Jordværdien og Købesummen, og det giver en Forrentningsbyrde paa 168 Kr. 70 Ø. Saa stor en Rentebyrde lægger man paa hver enkelt Husmand her i Landet efter Loven af 1921, uden at man giver ham Værdier derfor. Det vil sige, at der for hele Landet gaar omtrent 1 650 000 Kr. direkte i Spekulanternes, Jordsælgenes Lommer, uden at Stat eller Samfund eller den enkelte Husmand faar Værdi derfor. Og naar man samtidig ved, hvorledes Husmændene ikke alene igennem Jordprisen, men ogsaa paa anden Maade er blevet udbyttet, kan man sikkert sige, at de 15 af de 60 Millioner er gaaet i forkerte Lommer; for disse Penge har Husmændene ingen Værdi faaet. Forholdet er nemlig det, at medens den højtærede Regering i allerhøjeste Grad er paa sin Post, hver Gang det gælder om at skære Arbejdere ned, er den i allerhøjeste Grad ømfindelig, naar det drejer sig om andre. Disse Mænd, der har bygget i 1921, i Fjor og i Aar, er i allerhøjeste Grad blevet udbyttet af Leverandører, af Teglværker, af Tømmerhandlere o. s. v. og har maattet betale en Overpris, der ikke staar i noget Forhold til Produktionsprisen for de Materialer, de har faaet. Men her har Regeringen glemt at sætte ind. Det, det gjaldt om, var ikke at beskytte dem, vi lovgav for, men derimod at lade Kræfternes frie Spil raade, med det Resultat, at der er blevet givet en Overpris saa stor, at jeg tror, den i og for sig vil være af det gode, fordi den vil overbevise Folk om Umuligheden af at fortsætte.

Det har glædet mig at se, at de Udstykninger, som Udstykningsforeninger har foretaget, har været betydelig bedre end de, der er foretaget af private Udstykkere. Jeg var overbevist om, at dette vilde blive Resultatet, da jeg har fulgt Udstykningsforeningernes Arbejde gennem Aarene og vidste, at dette Arbejde stod betydelig over Organisationerne af de private Udstykningsforetagender. Derfor beklager jeg i allerhøjeste Grad, at Forholdene har med-